

یادداشت

تحلیلی تبارشناسانه از انتخابات ۱۴۰۳

محمد محمودی
دیر سابق پایگاه اطلاع رسانی آیت الله هاشمی

ادامه از صفحه یک | واقعیت آن است که اگر هاشمی در انتخابات ۹۲ نبود، نتیجه آن انتخابات تفاوت چندانی با انتخابات ۱۴۰۰ نمی کرد و به احتمال فراوان، نه تنها «روحانی ۹۲» هم سرنوشتی شبیه «همتی ۱۴۰۰» پیدای می کرد، مشارکت خیره کننده مجلس و خیرگان هم در سال ۹۴ هم شبیه همین انتخابات اخیر مجلس و خیرگان در ۱۴۰۲-۱۴۰۳ می شد که اگر عدد افراد دست اندرکار برگزاری انتخابات و منسوبین آنها از این ۸۰۷ درصد اعلام شده، کسر شود، معلوم نیست چند درصد مشارکت از سوی الباقی مردم، باقی می ماند! ۳- برگشتن شور انتخابات در سال ۹۲ و سپس تکرار گسترده تر آن در انتخابات ۹۴ به جریان حامی خاموش کردن تدریجی انتخابات در جمهوری اسلامی، این موضوع را به خوبی فهماند، که تا زمانی که افرادی مانند هاشمی هستند چراغ انتخابات روشن است. چون رهبری هم در سال ۹۲ و هم در سال ۱۴۰۲ انتخابات پر شور و حماسه حضور مردم را بصورت ویژه مطالبه کردند که در سال ۹۲ با هاشمی، به بهترین شکل ممکن انجام گرفت. ۴- این تبارشناسی مختصر از سابقه و عملکرد «جریان از شور انداختن انتخابات» در جمهوری اسلامی ایران، یک قسمت بسیار مهم و کمتر پرداخته شد، دارد که برمی گردد به یکی از مهم ترین جلسات تاریخی کمیسیون تحقیق مجلس خیرگان رهبری با هاشمی که درباره انتخابات ۸۸ برگزار شد. جلسه ای حدود ۵ ساعته که هرگز رسانه ای نشد و گزارشی از آن نیز حتی در خود خیرگان قرائت نگردید، ولی یقیناً یکی از مهم ترین جلسات «فرا بحرانی» بود که در تاریخ خیرگان، برگزار شد. جلسه ای که هاشمی به رسم امانتداری، هرگز درباره جزئیات آن حرفی نزد.

۵- دقیقاً نمی دانم کسی یا کسانی از اعضای کمیسیون تحقیق مجلس خیرگان در سال ۸۸، زنده اند یا خیر؟ ولی اگر حتی یک نفر از آنان زنده باشد، می تواند شهادت بدهد که سرچشمه ای که هاشمی دنبال بستن آن بود، دقیقاً چه بود؟ نگارنده بدون آنکه از مفاد آن جلسه برای بازگشت مجلس مطلع باشد، یقین دارد سرچشمه ای که هاشمی دنبال بستن آن بود، جلوگیری از سیل آینده ای حرکت جریان بود که تغییر ماهوی جمهوریت نظام را نشانده گرفته بود. به عبارت ساده تر مهم ترین نگرانی هاشمی در آن روزها این بود، که جمهوری اسلامی آنقدر در فضای دو قطبی های بی پروا و با برنامه احمدی نژاد غرق شود که حتی با اتمام ریاست جمهوری وی، امکانی برای بازگشت جمهوریت به شرایط قبل از آن را پیدا نکند. هاشمی برای طرح این نگرانی، دلایل بسیار قدرتمندی داشت که مهم ترینش پیش بینی تداوم افشاکری های بی پشتوانه ولی با برنامه توسط رئیس جمهور آنهم از تریبون های رسمی کشور بود که می توانست فراتر از جنگ و دعوی اشخاص و نهادها، هویت ریاست جمهور متکی به رای مردم را به «رئیس جمهور افشاکران» تبدیل کرده تا به تدریج بتواند کشتی اعتماد مردم به نظام را در گرداب بی اخلاقی ها گرفتار کند. هاشمی به همین خاطر وقتی که احمدی نژاد فیلم دوربین مخفی را برداشت و در مجلس نمایش داد تا رئیس وقت مجلس را تسلیم کند، اصلاً متعجب نشد. هاشمی حتی وقتی احمدی نژاد، کلید وزارت اطلاعات را هم متمرده برداشت و خودش را سرپرست سیستم اطلاعاتی کشور کرد، پریشان نشد، چون مو به مو قبلاً این مراحل را پیش بینی کرده بود و می دانست با دسترسی احمدی نژاد به منابع وزارت اطلاعات، چه خوابی برای آینده دیده است. نکته قابل توجه در این زمینه آن است که با وجود حضور کم و بیش تهمت و افشاکری در ادوار گذشته، این تنها احمدی نژاد بود موفق شد «افشاکری های بی پشتوانه» را به عنوان «شرط بقا در شرایط اصلی نظام» به گونه ای جا بیندازد که امروز شاهد آن هستیم که سیل افشاکری ها آنگونه اساس انتخابات و مشارکت مردم را گرفتار کرده که در یک انتخابات ۸۰۷ درصدی، لازم باشد ۱۰۰، ۸۰ گروه افشاکری ریز و درشت به فعالیت مشغول باشند. این دقیقاً ثبات همان سناریوی احمدی نژاد در مناظرات ۸۸ است. شاید علامت پیروزی معروفی که احمدی نژاد در تمام این سالها به هر مناسبتی به دوربین ها نشان می داد، حکایت از این داشت که «من باشم و نباشم، جریان من ادامه خواهد داشت».

۶- پروژه کاهش مشارکت مردم در انتخابات، اکنون به مرحله تثبیت خود وارد می شود و سناریوی های از پیش تعیین شده جریان حامی این سناریو، عین به عین جلو می رود و اگر پیشگیری موثری نشود، اینها در اولین قدم - به هر بهانه ای که بتوانند - مجلس آینده را به شدت متلاطم و متشنج خواهند کرد تا ابتدا نظام را با چالشی مشابه مجلس ششم، روبرو کنند. سناریویی که در «فقدان هاشمی»، بسیار عملی به نظر می رسد و با تجربه ای که در انتخابات اخیر مجلس به دست آوردند، با اطمینان خاطر بیشتری به قسمت بعدی سناریوی خود وارد می شوند و بعد از گرفتن مجلس را نمایندگان ۸۰۷ درصدی، امکان این را هم خواهند یافت تا از اولین رئیس جمهور ۱۰ درصدی - در دور انتخابات - رونمایی کنند.

مجید ابهری در گفت و گو با «آرمان ملی»:

شهرداری وظایف خود را به عنوان دستاورد معرفی می کند

زاکاتی مسئولیت هایی فراتر از شهرداری تهران برای خود تعریف کرده است

کودکان کار به حال خود رها شده اند

آرمان ملی - احسان انصاری: تصمیماتی که در مدیریت شهری تهران گرفته می شود بیش از آنکه تخصصی و مبتنی بر اولویت بندی دغدغه های شهروندان باشد برای مطرح شدن بیشتر شهرداری تهران صورت می گیرد. از سوی دیگر به نظر می رسد آقای زاکاتی برای خود مسئولیت هایی فراتر از شهرداری تهران تعریف کرده است. شهرداری تهران به جای اینکه در پارک ها مسجد بسازد می باید سرانه های مخصوص بانوان، سالمندان و کودکان را افزایش بدهد تا میزان نشاط اجتماعی در تهران افزایش پیدا کند. جملات ذکر شده اظهارات دکتر مجید ابهری، جامعه شناس و رفتارشناس اجتماعی در گفت و گو با «آرمان ملی» است. ابهری در این گفت و گو به مهم ترین آسیب های اجتماعی شهر تهران اشاره کرده و عنوان می کند شهرداری تهران به جای اینکه به آسیب های اجتماعی مانند افزایش زباله گردی و کودکان کار بپردازد با اقداماتی که انجام می دهد برای مردم تهران تنش فکری ایجاد می کند. در ادامه ما حاصل این گفت و گو را می خوانید.

▲ شهرداری تهران به چه میزان موفق شده در راستای مطالبات مهم مردم تهران عمل کند و به چه میزان در این زمینه موفق عمل کرده است؟

واقعیت این است که دلیل اصلی وارونگی مدیریتی در شهرداری تهران و حتی در حوزه های مدیریتی دیگر جابه جایی معیارها و ارزش هاست. در شرایط کنونی هنگامی که از خیابان های تهران عبور می کنیم بیلوردهایی در سطح شهر نصب شده که اقدامات صورت گرفته توسط شهرداری تهران را نشان می دهد. به عنوان مثال در یکی از این بیلوردها عنوان شده که ۶۲۶ مترمربع فضای سبز توسط شهرداری تهران ایجاد شده است. این در حالی است که ایجاد فضای سبز بوستان جزئی از وظایف ذاتی شهرداری تهران به شمار می رود و دیگر نیز به تبلیغات و هزینه کردن برای تبلیغات که شهرداری تهران وظایف خود را انجام داده نیست. سوال مهمی که در این زمینه وجود دارد این است که چرا شهرداری تهران اقداماتی که جزئی از وظایف آن است را در بوق و کرنا می کند و به عنوان دستاورد به مردم معرفی می کند. نکته دیگر اینکه شهرداری تهران به جای اینکه مشکلات مردم را حل کند برای مرد ایجاد تنش فکری و دغدغه می کند. به عنوان مثال ساخت مسجد در پارک قیصریه که جز مسئولیت های شهرداری هم نیست مدت ها برای مردم تهران تنش فکری ایجاد کرد. این وضعیت درباره پارک لاله نیز وجود داشت. شهرداری در امور دخالت می کند که ارتباطی به آنها ندارد و بلکه متولی دیگری دارند. به عنوان مثال ساخت مسجد جزئی از وظایف سازمان امور مساجد و یا اوقاف کشور است و ارتباطی به شهرداری تهران ندارد. من قبول دارم که سرانه مسجد در تهران کم است اما رسیدگی به این موضوع ارتباط به شهرداری تهران ندارد و بلکه نهاد های دیگر باید در این زمینه اقدام کنند.

▲ چرا شهرداری به این امور ورود می کند؟

من فکر می کنم شهرداری خود را به یک ماشین ایدئولوژیک تبدیل کرده که خود را مسئول همه امور می داند. این در حالی است که در جهان امروز همه چیز تخصصی است و هر ارگانی تنها باید به صورت تخصصی به وظایف خود بپردازد نه اینکه در امور دیگر دخالت کند. از سوی دیگر نوعی عدم تخصص در تصمیمات شهرداری تهران مشهود است که نشان می دهد تصمیماتی که در مدیریت شهری تهران گرفته می شود بیش از آنها تخصصی و مبتنی بر اولویت بندی دغدغه های شهروندان باشد برای مطرح شدن بیشتر شهرداری تهران صورت می گیرد. از سوی دیگر به نظر می رسد آقای زاکاتی برای خود مسئولیت هایی

دیدگاه

صبح زنگنه:

باید شکایت آفریقای جنوبی را زنده نگه داشت

کارشناس حقوق بین الملل با اشاره به بررسی شکایت آفریقای جنوبی از رژیم صهیونیستی در دادگاه لاهه، خاطرنشان کرد: زمانی که عاملان این جنایت ها دستگیر و محاکمه شوند، برای سایر افراد دارای مقام نظامی یا سیاسی در رژیم صهیونیستی درس عبرتی خواهد بود که جرات نکنند این رویه را ادامه دهند. دیوان بین المللی دادگستری در لاهه رسیدگی اخیر خود به درخواست آفریقای جنوبی برای صدور حکمی که رژیم صهیونیستی را ملزم به توقف حملات به شهر رفح واقع در غزه کند را در شرایطی انجام داد که عملیات نظامی صهیونیست ها در رفح برقرار است و در تازه ترین تحولات، «یو او گالات» وزیر جنگ رژیم صهیونیستی از استقرار نیروهای مسلح بیش تر در شهر رفح به عنوان بخشی از عملیات نظامی خبر داد. شکایت آفریقای جنوبی بر این اساس است که عملیات کنونی صهیونیست ها، زندگی در غزه را با توجه به وضعیت انسانی وخیم کنونی در این منطقه و اهمیت گذرگاه رفح در تأمین کمک های غزه، با دشواری مواجه کرده و به این معنی که حمله تمام عیار اسرائیل به رفح، نقض ماده ای از کنوانسیون نسل کشی است که تصریح می کند «تحمیل عمدی شرایط زندگی بر گروهی از مردم، به طوری که موجب تخریب فیزیکی کلی یا جزئی شود، ممنوع است.» طبق اعلامیه دیوان بین المللی دادگستری، آفریقای جنوبی از این دیوان خواسته تا اقدامات موقت اضافی و اصلاح اقدامات موقت قبلی را در نظر داشته باشد تا رژیم صهیونیستی عملیات نظامی خود در رفح، واقع در جنوبی ترین نقطه غزه را متوقف کند. نماینده آفریقای جنوبی به دیوان بین المللی دادگستری گفت: «ما به دنبال تدابیر اضافی علیه اسرائیل به دلیل نابودی مداوم مردم فلسطین هستیم.» همچنین نماینده آفریقای جنوبی در لاهه خاطرنشان کرد: که «آفریقای جنوبی بر ضرورت کمک رسانی و نجات جان مردم غزه تأکید دارد. این دیوان قبلاً به این نتیجه رسیده بود که فلسطینی ها حق دارند در برابر نسل کشی محافظت شوند.» آفریقای جنوبی می گوید تل آویو علاوه بر حملات مستقیم نظامی به ملت فلسطین که تا کنون جان بیش از ۲۵ هزار غیرنظامی از جمله زنان و کودکان را گرفته است، با ممناعت از دسترسی به مواد غذایی، سوخت و دارو، فلسطینیان را در غزه گرسنگی می دهد. رژیم صهیونیستی نیز در پاسخ به اتهامات آفریقای جنوبی مدعی است که طبق قوانین بین المللی عمل کرده و پرونده آفریقای جنوبی را «فراقانونی» می خواند. آفریقای جنوبی همچنین از دیوان بین المللی دادگستری خواسته تا تل آویو را مجبور کند که مقامات سازمان ملل، سازمان های بشردوستانه و روزنامه نگاران بتوانند بدون مانع به نوار غزه دسترسی داشته باشند. صبح زنگنه کارشناس حقوق بین الملل در گفت و گو با اینستا در تحلیل خود از دومین جلسه رسیدگی به درخواست آفریقای جنوبی در دادگاه لاهه مبنی بر شکایت از رژیم صهیونیستی اظهار داشت: دادگاه لاهه اقدام اولیه خود را انجام داد و مملایز یافته شد که جنایت های جنگی نیاز دارد به این که مراحل دیگری طی شود تا به رای قابل اجرائ تبدیل گردد. وی تصریح کرد: یکی از مراحل این است: آن هایی که مرتکب این جنایت ها شدند به دادگاه احضار شده و اذیت های سازوکارهای سازمان ملل برای دستگیری آن ها درخواست کمک کنند. زیرا دادگاه لاهه به خودی خود ساز و کار اجرائی ندارد و باید از سازمان ملل، شورای امنیت و یانیهوهای حافظ صلح و یا هر ساز و کار دیگری بخواهند این افراد را دستگیر کنند. این کارشناس حقوق بین الملل همچنین بیان کرد: بنابراین، زمانی که عاملان این جنایت ها دستگیر و به محاکمه کشیده شدند، عوامل دستور دهنده جنگ از صحنه خارج خواهند شد و برای سایر افراد دارای مقام نظامی یا سیاسی در رژیم صهیونیستی درس عبرتی خواهد بود که جرات نکنند این رویه را ادامه دهند. زنگنه افزود: در واقع در ابتدا باید جنگ متوقف یا عوامل دستور دهنده و مجری دستگیر شوند، در مرحله بعد از شورای امنیت درخواست شود تا بازوی اجرائی خودش را وارد فلسطین اشغالی کرده و از غزه و رفح محافظت کنند همان طور که در دوره های قبل در ارتباط با برخی کشورها از چنین سازوکاری استفاده شد. وی با بیان این که سایر کشورها نیز می توانند شکایت های مشابهی به دادگاه لاهه داشته باشند تا شکایت آفریقای جنوبی نیز زنده بماند، گفت: این اتفاق اقدام بزرگی است که آمریکا را در برابر عمل انجام شده قرار می دهد و اگر مجدداً در شورای امنیت توسط آمریکا وتو شود، به مجمع عمومی ارجاع می شود. این کارشناس حقوق بین الملل در ادامه اظهار داشت: مجمع عمومی نهادی بالاتر از شورای امنیت است و اگر این اقدامات نتیجه نداد، سایر کشورها و مجموعه های می توانند درخواست دیگری ارائه دهند. به عنوان مثال اعلام آمادگی و اجرا برای ارسال کمک های انسان دوستانه داشته باشند و در چنین شرایطی رژیم صهیونیستی سعی خواهد کرد نه فقط با مردم فلسطین بلکه با تعداد زیادی از کشورهای موضع بگیرد و تدافعی عمل کند و این اتفاق شکست سیاسی، روانی و واقعی تر خواهد بود.

در شرایط کنونی هنگامی که از خیابان های تهران عبور می کنیم بیلوردهایی در سطح شهر نصب شده که اقدامات صورت گرفته توسط شهرداری تهران را نشان می دهد. به عنوان مثال در یکی از این بیلوردها عنوان شده که ۶۲۶ مترمربع فضای سبز توسط شهرداری تهران ایجاد شده است. این در حالی است که ایجاد فضای سبز بوستان جزئی از وظایف ذاتی شهرداری تهران به شمار می رود و دیگر نیز به تبلیغات و هزینه کردن برای تبلیغات که شهرداری تهران وظایف خود را انجام داده نیست

باید پیمانکاران را موظف به عدم استفاده از زباله های جمع آوری شده بنماید.

▲ در زمینه کودکان کار و جمع آوری دستفروشان شهرداری تهران با چه چالش هایی مواجه است؟ گزارش مرکز پژوهش های مجلس حاکی از آن است که ۱۵ درصد جمعیت کودکان ایران «کودکان کار» هستند و این امر به دلیل فقر خانوادگی ها افزایش یافته است. همچنین حدود ۱۰ درصد از کودکان کار به مدرسه نمی روند. واقعیت این است که براساس گزارش های مختلف، کودکان کماکان در فعالیت های اقتصادی مورد سوء استفاده و بهره کشی قرار می گیرند. سوء استفاده از کودکان نشان دهنده ضعف در ضمانت اجرای قوانین و نبود سازوکار مناسب جهت نظارت مؤثر بر عدم استفاده از کار کودک است. به عبارتی ضعف در اجرای قوانین و عدم نظارت مؤثر بر کارگاه هایی از عمده دلایل شکل گیری کار کودک است. کودکان به عنوان مظلوم ترین و بی دفاع ترین قشر جامعه همواره اهداف شومی برای طمع کاران و تبهکاران فرهنگی در هر جامعه ای بوده و هستند و استثمار این کودکان گاهی در زمینه های جنسی و فرهنگی و گاهی در زمینه های فکری مطرح بوده است. متأسفانه در بسیاری از موارد سوء استفاده گران از این قشر بی دفاع توانسته اند از آنها در آلان های زیرزمینی امور غیراخلاقی سوء استفاده کرده و عکس و فیلم آنها را در اختیار سایت های غیراخلاقی قرار دهند.

خوشبختانه در این زمینه ما با تسلط و فعالیت پلیس فضای مجازی امروز این گونه گروه ها نتوانسته اند رشد داشته باشند اما با توجه به گسترش روزافزون و توسعه آنها بسیاری از این گروه ها در خارج از کشور از طریق مبادی داخلی تغذیه می کردند. سوء استفاده از کودکان معمولاً در سه محور تکدی گری، بزهکاری و کارهای زیرزمینی صورت می گیرد. همچنین در کنار این موارد، شاهد توسعه مدلینگ کودکان در فضای مجازی هستیم که به بهانه عرضه لباس و آرایش در زمینه کودکان، این فساد کم کم گسترده می گردد. گروه های مختلف خلافکار کودکان، از بزهکاری تا تکدی گری به وسیله باند های مافیایی اداره می شوند. ۷۰ درصد این کودکان فرزندان اتباع بیگانه هستند که به جیب بری دزدی لوازم ماشین، خرده فروشی مواد مخدر و تکدی گری مشغول هستند و هر ۸ تا ۱۰ نفر از این کودکان یک سرگروه دارند که آنها را در محل کار خود توسط خودرو پیاده کرده و عصرها آنها را جمع آوری می کنند و به خانه های تیمی می برند. متأسفانه اینگونه کودکان به وسیله مافیای اداره می گردند و هرچند ساعت یکبار سرپرستان این گروه ها برای جمع آوری پول به آن آنان مراجعه می کنند و اجازه نمی دهند که آنها همراه خود بولی داشته باشند. من معتقدم شهرداری تهران در زمینه توجه به آسیب های اجتماعی عملکرد ضعیفی دارد.

همه مادر خیابان ها و کوچه پس کوچه ها، کودکان و نوجوانانی را بالباس های بسیار کثیف، موهای ژولیده و گونی در دست یا به دوش در حال جست و جو در سطوح زباله دیده ایم. دولت ما به عنوان یکی از امضاکنندگان کنوانسیون حقوق کودک موظف به حمایت از این مظلومان بی دفاع است که در مقابل مزدی ناچیز برای مافیای طلای کثیف دچار انواع بیماری های می گردند و غالباً در اثر تماس با اشیای آلوده و زباله های خطرناک به سن جوانی نمی رسند. تفکیک زباله و بازیافت پسماند حرکت بسیار خوب، اقتصادی و صنعتی است، اما تفکیک در مبادا و آموزش و فرهنگ سازی در این زمینه نه از زباله گردی و خم شدن تا کمر درون رسانه های بیگانه میسر نخواهد شد. شهرداری در حقیقت